

[N. Neergaard.]

det vist sig vanskeligt at arbejde med, vanskeligt i administrativ Henseende, vanskeligt ogsaa for Skatteyderne, og denne Vanskelighed ligger i det væsentlige deri, at Folk ikke er tilstrækkelig vant til at op-gøre Udbyttet af deres Erhvervsformue særskilt. Det har været Grunden til, at ikke mange flere har begæret Formuened-sættelse, at de ikke har ment sig i Stand til at foretage dette. Dette er naturligvis noget, som i ikke ringe Grad vil rette sig, efterhaanden som Folk værner sig dertil og faar Øjet op for, hvad der kan naas derved, men det kan ikke nægtes, at det har udgjort en betydelig Vanskelighed. Langt lettere praktikabelt er naturligvis Princippet i Erhvervenes Skatteforslag, hvor man ikke behøver at stille nogen særlig Begæring, men hvor Nedsættelsen retter sig efter Indkomsten, selv om det saa til Gengæld bliver mindre rationelt. Men vi har, som sagt, erklæret os fuldkommen villige til at forhandle ogsaa paa dette Omraade, kun at vi maatte ønske, at der i alle Tilfælde, selv der, hvor Afkastningen var Nul, bevaredes $\frac{1}{5}$ af Formueskatten efter Loven af 1922. Grunden til, at vi maa indtage dette Standpunkt, og i det hele indtager dette Standpunkt, naar der er Spørgsmaal om Ændringer i Loven, er denne, at vi ganske vist mener, at Formue-skatten skal i Hovedsagen rette sig efter Formuens Afkastning, men at paa den anden Side det at være i Besiddelse af en Formue er Tegn paa en vis Skatteevne hos den vedkommende, som man ikke kan se bort fra ved Beskatningen. Man kan ikke fritage en Mand, der er i Besiddelse af en maaske ret betydelig Formue, for personlig Skat, selv om han et enkelt Aar eller maaske et Par enkelte Aar intet Udbytte har af sin Formue. Dette, at han har Formue, kan realisere den o. s. v., er Tegn paa en Skatteevne, som ogsaa skal give sig Udtryk i en særlig Formuebeskatning. Men den maa man selvfølgelig ikke gøre for høj; og jeg har ment, at ca. $\frac{1}{5}$ kunde være passende. Det er altsaa den Tilføjelse, der er gjort til Erhvervenes Skatteforslag.

Den ærede Ordfører for Socialdemo-kratiet lagde megen Vægt paa, at dette vilde give en endnu større Nedsættelse af Formue-skatten end den gældende Lov af 1927. Ja, Forholdet ligger saaledes, at den gældende Lov af 1927 — her regner vi med Skatte-aaret 1928—29 — vil give 7,7 Mill. Kr., naar vi kun ser paa den Nedsættelse, der frem-kommer efter Begæring, og ser bort fra den saakaldte Femtedelsnedsættelse, som findes

i Loven af 1922, og som fremkommer uden Begæring. Men efter Oplysninger fra Skatte-departementet og Statistisk Departement, vil Erhvervenes Skatteforslag, saaledes som det staa, naar man ser bort fra Femtedels-nedsættelsen, give 8,7 Mill. Kr.; og samtidig er det skønnet, at naar der sker den Æn-dring, som vi har foreslaaet, at der altid bliver $\frac{1}{5}$ af Formueskatten efter Loven af 1922 tilbage, vil det formindske denne Ned-sættelse med godt $\frac{1}{2}$ Mill. Kr., det vil altsaa sige, det kommer til at staa paa 8,2 Mill. Kr.s Nedsættelse i Stedet for 7,7. Det er jo ikke nogen meget stor Forskel, og jeg ønsker at gøre opmærksom paa, at det Aar, der her er Tale om, 1928—29, er et Aar, der er relativt daarligere, i alt Fald er 1929—30 og 1930—31 væsentlig bedre Aar. Og natu-rligvis maa Erhvervenes Skatteudvalgs For-slag som i øvrigt ogsaa det bestaaende virke til en mindre Nedsættelse i gode Aar end i daarlige Aar. Dette er imidlertid i endnu højere Grad Tilfældet med Erhvervenes Skatteforslag, og som Følge deraf mener jeg, at med det ene som det andet vil det blive omtrent status quo. Det vil ikke blive en nævneværdig større Lettelse i Formue-skatten end den, vi nu har. For øvrigt maa jeg sige, at naar det er stillet op, har det ikke dermed været Hensigten at faa større Let-telse i Formueskatten, aldeles ikke, men blot at faa erklæret vor Villighed til at forhandle paa et andet teknisk Grundlag, som var let-tere at gennemføre administrativt og for Skatteydernes Vedkommende.

Det er, hvad jeg har at sige om dette Ændringsforslag. Men jeg tilføjer, at natu-rkeligvis maa det, hvis det blev valgt som Grundlag, nærmere udformes. Det maatte gennemgaa en teknisk Udvikling, teknisk Bearbejdelse, som man maatte have Skatte-departementets Bistand til at foretage. Det er altsaa ment som et Tilbud om For-handling paa dette Grundlag. Naar vi har ønsket saa stærkt at fremhæve vor For-handlingsvillighed, er det, fordi Regerings-partierne erklærede sig ganske uvillige til at forhandle paa Grundlag af den nu-værende tekniske Udformning af Formue-skattenedsættelsen, hvorimod de havde er-klæret —, det findes ogsaa udtrykt i Betæn-ningen —, at de nok kunde tænke sig at være villige til at forhandle paa et andet Grundlag, men rigtignok, ikke saaledes, at der kommer omtrent saa stor en Lettelse ud af det som den, der kommer ud af dette. Men vi har ønsket saa stærkt at betone, da man fra anden Side har erklæret, at man snarere vil forhandle paa dette Grundlag, at vi fra vor Side ogsaa vil forhandle paa dette